

OPEL COMMODORE A GS

Familiestuk

TEKST EN FOTOGRAFIE
ARNO LINGERAK

De Opel Commodore GS van Peter van Burik is al tientallen jaren in de familie.

Mijn vader had een autobedrijf en kocht in 1969 een Chevrolet Camaro in. Al snel bleek dat ding van alles en nog wat te mankeren en mijn vader wilde er meteen weer vanaf. Toen hij een keer van Apeldoorn naar Rotterdam moest voor een afspraak, besloot hij met die Camaro te gaan en hij was vastbesloten om er niet meer mee terug te komen. Hij deed in die tijd ook wel zaken met Hessing in De Bilt en besloot daar even langs te gaan. M'n vader vertelde daar eerlijk over de gebreken die de Camaro had, want hij wilde achteraf per se geen gedoe. Ze werden het eens over een inruilprijs en hij kocht daar deze Opel Commodore. Dat was opmerkelijk, want hij was een echte Mercedes-man. Toen hij aan het einde van de middag weer terugreed vanuit Rotterdam stond de Opel bij Hessing voor hem klaar en zo kwam hij toch wel onverwachts met een nieuwe Commodore thuis. Dat was een héle auto in die tijd.

Ik was toen twee jaar oud en weet dus niet beter dan dat die Opel er altijd was. Nadat mijn vader er een jaar in had gereden, kocht hij toch weer een Mercedes en ging de auto naar mijn moeder. Zij heeft er tot 1978 mee gereden. In die jaren heb ik met mijn twee broers heel wat uurtjes op de achterbank van deze auto doorgebracht. Op familiebezoek naar Texel bijvoorbeeld, ik heb de Afsluitdijk heel wat keren gezien vanaf de achterbank. Maar ook naar de dierentuin, zoals je nog kunt zien aan de sticker op de achterraut, of gewoon boodschappen doen. 's Zomers, wanneer we zwemles hadden gehad, moest er een handdoek op de achterbank, omdat je anders je gat brandde aan die skai bekleding; dan had je de ribbels in je kont staan.

Deze groene kleur is origineel, maar in mijn herinnering was de auto blauw. In 1974 kwam mijn moeder namelijk thuis met een enorme kras over de zijkant van de auto, er was er ie-

mand met een sleutel langsgegaan. Mijn vader was daar zo kwaad over dat hij uit frustratie een deuk in het voorscherm traptte. Toen is de auto felblauw gespoten, niet zo'n erg fraaie kleur... Na tien jaar kocht mijn vader een BMW 518 voor mijn moeder en werd de Commodore met 69.000 kilometer op stal gezet. We hadden de ruimte en de auto was nog maar weinig waard, dus mijn vader 'bewaarde' onze oude auto's gewoon. Die werden zonder verdere behandeling

Het volledig originele interieur heeft houtinleg rond het instrumentarium. Onder: een sticker getuigt van vroeger dierentuinbezoek; de zes-in-lijn motor zorgt voor pittige prestaties.

in een hoek gezet: 'Daar doen we nog weleens wat mee', werd er dan gezegd.

In mijn jeugd verklaarde ik mijn vader toen voor gek: al die oude troep, weg ermee! Maar gelukkig was hij eigenwijs en daardoor hebben we behalve de Commodore ook nog een Jeep, een 2CV bestelauto en een Chevrolet Caprice Coupé, waar we de eerste eigenaar van zijn. Als ik tot mijn achttiende niet zou roken, zou ik een auto krijgen en ik zag de schoonheid van de Commodore inmiddels wel in. Dat is hem toen dus geworden, ik heb hem nu al dertig jaar. Er waren altijd andere auto's beschikbaar om in te rijden en de Commodore stond veilig in de garage onder het ouderlijk huis. Ik heb het direct gezegd: die ga ik ooit opknappen en doe ik dan nooit meer weg. Zo'n drie jaar geleden is de Commodore dan ook weer tevoorschijn gehaald. Van het stilstaan is de auto zeker slechter geworden, maar als ik op forums an-

dere restauratieprojecten zie, was deze auto in vergelijking daarmee 'in nieuwstaat'. Het interieur, de motor en het vinyl dak zijn nog volledig origineel. Er is wat plaatwerk vervangen, de banden waren vierkant en de rubbers van de ophanging zijn vernieuwd. En de originele kleur is natuurlijk teruggekomen.

Mijn moeder zei het vroeger al: het is een erg fijne auto, maar er is niet mee te sturen, zo zwaar gaat dat. Dus toen ik tijdens de restauratie een stuurbekrachtiging kon kopen, heb ik die erop gezet. Het is echt een heel fijne auto, je realiseert je vaak niet dat hij al vijftig jaar oud is. Ik ben er ook erg zuinig op en laat hem nooit onbeheerd staan, ik wil hem altijd graag in het zicht hebben. Op een meeting sta je onder de liefhebbers en durf ik het nog wel aan, maar op de heen- of terugweg bij een wegrestaurant...? Nee hoor, wat dat betreft ben ik net zo eigenwijs als mijn vader.

★ Het interieur, de motor en het vinyl dak zijn nog origineel ★

De eigenaar

NAAM Peter van Burik, 48 jaar, Apeldoorn
BEROEP In-/verkoper bedrijfswagens
TOEKOMSTPLANNEN Het is een erfstuk en de auto zal dus koste wat het kost intact worden gehouden.

Weetjes

De Opel Commodore is een luxe uitvoering van de Opel Rekord. Zichtbare verschillen zijn onder andere het fraaiere interieur, sierstrippen op de flanken en grotere (14 inch) wielen. De Commodore heeft een zescilinder motor en een aangepast onderstel. De GS heeft bovendien een 'houten' dashboard, toerenteller, oliedrukmeter en dubbele carburateur. De GS/E is met zijn brandstofinjectie en 150 pk-motor het zeldzaamst.

Opel Commodore A GS

bouwjaar	1969
nieuw prijs	fl. 13.900,-
gemaakt van/tot	1961-1971, 2574 stuks
geschatte waarde	€ 16.000,- (taxatie)
top snelheid	187 km/h
acceler. 0-100	12,0 s
gem. verbruik	n.b.
motor	B18, zes-in-lijn, 2490 cm ³
max. vermogen	142 pk
max. koppel	214 Nm
transmissie	handgeschakeld, vierbak, achterwiel-aandrijving
massa leeg	1260 kg

Fabrieksgegevens, voor zover te achterhalen

Kijk op [YouTube.com/autovisie](http://www.youtube.com/autovisie)